

Přiznání (duet s Lenny) - Kryštof

(duet s Lenny)

E
Až se světlo ztratí,
A
den rozloučí se oponou,
E
a šero ke tmě vrátí,
A
naše slova v touze utonou,
E
řekneš: hvězdy spí na střeších,
A
měsíc tančí, ale nespěchá,
E
ví nejspíš, že přestanem být svatí,
A
přikrytí jen záclonou,
H A
a budem mít oba jenom jedno přání,
H
co budem chtít,
až do konce konců,
A
až do přiznání.

E
Ať nám ty chvíle lžou,
A
že navždy zůstanou,
E
ať nám ty chvíle lžou,
A
že navždy zůstanou.

A když hranice zmizí,
a naše těla rozplynou
se v záři z televizí,
v siluetu jedinou,
řekneš: vzkazy piš na mou tvář,
na zdi kolem,
na polštář, co nejdřív
než je někdo zcizí,
než nahoře nám prominou,
že budem mít,
oba jenom jedno přání,
co budem chtít,
až do konce konců,
až do přiznání.

Ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou,
ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou.

Ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou,
ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou.

